

Sách Đa-ni-ên - Số Ba Mươi Bốn

Sự mặc khải về Đa-ni-ên: Một hành trình tiên tri xuyên suốt lịch sử Trái Đất và những phán xét của Đức Chúa Trời

Jeff Pippenger

2023-12-29

Sáu chương đầu của sách Đa-ni-ên tượng trưng cho lịch sử của con thú từ đất trong Khải Huyền 13. Hoa Kỳ (con thú từ đất) bắt đầu với tư cách là vương quốc thứ sáu trong lời tiên tri Kinh Thánh vào năm 1798, khi giáo hoàng quyền (con thú từ biển trong Khải Huyền 13) bị một vết thương chí tử theo lời tiên tri và chấm dứt thời kỳ trị vì của mình với tư cách là vương quốc thứ năm trong lời tiên tri Kinh Thánh.

Lịch sử của con thú từ đất là lịch sử của lời cảnh báo về sự gần kề của các phán xét của Đức Chúa Trời. Vào lúc khởi đầu lịch sử của con thú từ đất, sự phán xét điều tra của Đức Chúa Trời đã bắt đầu; và đến hồi kết của con thú từ đất, sự phán xét thi hành của Đức Chúa Trời bắt đầu. Lời cảnh báo về sự gần kề của sự phán xét điều tra của Đức Chúa Trời, ở phần khởi đầu, được đại diện bởi sứ điệp của thiên sứ thứ nhất trong Khải Huyền đoạn mười bốn, đã đến vào "thời kỳ cuối cùng" năm 1798. Lời cảnh báo về sự gần kề của sự phán xét thi hành của Đức Chúa Trời, ở hồi kết, được đại diện bởi các sứ điệp của ba thiên sứ trong Khải Huyền đoạn mười bốn, đã đến vào "thời kỳ cuối cùng" năm 1989.

Vào mỗi "thời kỳ cuối cùng", một phần của sách Đa-ni-ên được mở ấn. Vào buổi đầu lịch sử của con thú từ đất, năm 1798, các chương bảy, tám và chín của Đa-ni-ên đã được mở ấn. Những chương ấy được gọi là Khải tượng về Sông Ulai. Vào giai đoạn kết thúc lịch sử của con thú từ đất, năm 1989, các chương mười, mười một và mười hai của Đa-ni-ên đã được mở ấn. Những chương ấy được gọi là Khải tượng về Sông Hiddekel. Mỗi khi sách Đa-ni-ên được mở ấn, một tiến trình thử nghiệm gồm ba bước được đem đến cho thế hệ đang sống lúc bấy giờ.

Ngài phán: Hỡi Đa-ni-ên, hãy đi đường mình; vì những lời này đã được đóng lại và niêm phong cho đến thời kỳ cuối cùng. Nhiều người sẽ được tinh luyện, được làm cho trắng sạch và được thử luyện; nhưng kẻ ác sẽ cứ làm điều ác, chẳng ai trong bọn ác hiểu biết; còn người khôn ngoan thì sẽ hiểu. Đa-ni-ên 12:9, 10.

Quy trình thử nghiệm ba bước dựa trên cấu trúc của từ tiếng Do Thái được dịch là "lẽ thật", vốn được tạo nên bằng cách kết hợp chữ cái thứ nhất, thứ mười ba và chữ cái cuối cùng của bảng chữ cái Do Thái. Từ tiếng Do Thái ấy tượng trưng và mang quyền năng sáng tạo của Đức Chúa Trời. Mọi lẽ thật tiên tri đều được xây dựng trên từ ấy, cũng như quy trình thử nghiệm ba bước trong chương mười hai của sách Daniel. Từ ấy không chỉ đại diện cho quyền năng sáng tạo của Đức Chúa Trời, mà còn cho Đức Chúa Giê-xu Christ, Đấng là Lẽ Thật, và cũng là Đầu Tiên và Sau Cùng, như được biểu trưng bởi chữ cái thứ nhất và chữ cái cuối cùng của bảng chữ cái Do Thái.

Lịch sử khởi đầu của con thú từ đất, khi lời cảnh báo về sự cận kề của cuộc phán xét điều tra đến vào thời kỳ cuối cùng năm 1798, được biểu trưng bởi thiên sứ thứ nhất trong Khải Huyền mười

bốn. Sứ điệp của thiên sứ thứ nhất trong chương mười bốn sách Khải Huyền bao hàm cả ba bước, là những lễ thật, và chúng đại diện cho quá trình thử nghiệm gồm ba bước đã đối diện với thế hệ khi thiên sứ thứ nhất đến vào năm 1798.

Và tôi thấy một thiên sứ khác bay giữa trời, có Tin Lành đòi đòi để rao giảng cho những người ở trên đất, cho mọi dân tộc, mọi chi phái, mọi tiếng và mọi dân, nói lớn tiếng rằng: Hãy kính sợ Đức Chúa Trời và tôn vinh Ngài; vì giờ phán xét của Ngài đã đến; hãy thờ phượng Đấng đã dựng nên trời, đất, biển và các nguồn nước. Khải Huyền 14:6, 7.

Giai đoạn kết thúc của lịch sử con thú từ đất, khi lời cảnh báo về sự cận kề của cuộc phán xét thì hành đến trong thời kỳ cuối cùng vào năm 1989, được biểu trưng bởi ba thiên sứ trong Khải Huyền chương mười bốn. Ba thiên sứ của Khải Huyền chương mười bốn tượng trưng cho ba bước, vốn là lễ thật, và ba thiên sứ ấy cũng tượng trưng cho quy trình thử thách ba bước đã đối diện với thế hệ đang sống khi thiên sứ thứ ba đến vào năm 1989.

Tôi lại thấy một thiên sứ khác bay giữa trời, mang theo Tin Lành đòi đòi để rao giảng cho những người sống trên đất, cho mọi dân tộc, mọi bộ tộc, mọi thứ tiếng và mọi dân, người cất tiếng lớn mà nói: Hãy kính sợ Đức Chúa Trời và tôn vinh Ngài, vì giờ phán xét của Ngài đã đến; hãy thờ phượng Đấng đã dựng nên trời, đất, biển và các nguồn nước. Lại có một thiên sứ khác theo sau, nói rằng: Ba-by-lôn đã sụp đổ, đã sụp đổ rồi, thành lớn ấy, vì nó đã làm cho muôn dân uống rượu của cơn thịnh nộ do sự tà dâm của nó. Và một thiên sứ thứ ba theo họ, cất tiếng lớn mà nói: Nếu ai thờ lạy con thú và tượng của nó, và nhận dấu của nó trên trán hay trên tay, thì chính người ấy sẽ uống rượu của cơn thịnh nộ Đức Chúa Trời, thứ đã được rót không pha loãng vào chén thịnh nộ của Ngài; người ấy sẽ bị hành hạ bằng lửa và diêm sinh trước mặt các thiên sứ thánh và trước mặt Chiên Con; khói từ sự hành hạ của họ bốc lên đòi đòi vô cùng; những kẻ thờ lạy con thú và tượng của nó, và bất cứ ai nhận dấu tên của nó, chẳng hề được nghỉ ngơi ngày cũng như đêm. Đây là sự nhẫn nại của các thánh đồ: đây là những người giữ các điều răn của Đức Chúa Trời và giữ đức tin nơi Chúa Giê-xu. Khải Huyền 14:6-12.

Sách Đa-ni-ên được cấu trúc dựa trên sứ điệp ba thiên sứ. Cấu trúc ấy vừa là ba bước của từ tiếng Hê-bơ-rơ cho "lễ thật", vừa là tiến trình thử nghiệm gồm ba bước tương ứng; nhưng tiến trình thử nghiệm đó diễn ra trên dòng lịch sử của con thú từ đất trong Khải Huyền chương mười ba (Hoa Kỳ), và cũng trên dòng lịch sử của hai sừng của con thú từ đất (chủ nghĩa cộng hòa và Tin Lành). Lịch sử của Hoa Kỳ, bắt đầu từ năm 1798 và tiếp diễn cho đến luật ngày Chủ nhật sắp đến, là cùng một giai đoạn lịch sử mà Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm tồn tại. Bởi vậy, sách Đa-ni-ên cũng bao gồm cấu trúc mô tả lịch sử của phong trào Phục Lâm, bắt đầu từ năm 1798 và tiếp diễn cho đến luật ngày Chủ nhật sắp đến. Qua đó, sách Đa-ni-ên xác định những lịch sử tiên tri giống như những gì được trình bày trong sách Khải Huyền, và như vậy nó đóng vai trò là chứng nhân thứ nhất, đưa thông điệp của chứng nhân thứ hai đến chỗ trọn vẹn. Sự trọn vẹn của hai sách được hoàn tất bởi cùng một hiện tượng tiên tri đã tồn tại trong mối quan hệ giữa Cựu Ước và Tân Ước.

"Lịch sử về sự sống, sự chết và sự phục sinh của Đức Chúa Giê-su, với tư cách là Con Đức Chúa Trời, không thể được chứng minh trọn vẹn nếu thiếu những bằng chứng chứa trong Cựu Ước. Đấng Christ được bày tỏ trong Cựu Ước rõ ràng như trong Tân Ước. Quyền này làm chứng về một Đấng Cứu Thế sẽ đến, còn quyền kia làm chứng về một Đấng Cứu Thế đã đến

đúng như cách các đấng tiên tri đã dự ngôn. Để thấu hiểu kế hoạch cứu chuộc, Kinh Thánh của Cựu Ước phải được hiểu thấu đáo. Chính ánh sáng vinh hiển từ quá khứ tiên tri làm nổi bật đời sống của Đấng Christ và những lời dạy của Tân Ước với sự rõ ràng và vẻ đẹp. Các phép lạ của Đức Chúa Giê-su là bằng chứng về thần tính của Ngài; nhưng những bằng chứng mạnh mẽ nhất rằng Ngài là Đấng Cứu Chuộc của thế gian được tìm thấy trong các lời tiên tri của Cựu Ước khi so sánh với lịch sử của Tân Ước. Đức Chúa Giê-su phán với người Do Thái: 'Hãy tra xét Kinh Thánh; vì các ngươi tưởng rằng bởi đó các ngươi có sự sống đời đời; chính những sách ấy làm chứng về Ta.' Lúc bấy giờ chưa có kinh điển nào khác ngoài Cựu Ước; nên lời truyền của Đấng Cứu Chúa là rõ ràng." Tinh thần Tiên tri, tập 3, trang 211.

“Lịch sử về cuộc đời, sự chết và sự phục sinh của Chúa Giê-su” tóm lược công việc của Đấng Christ vì nhân loại, và làm chứng về ba bước, và ba bước ấy là “lẽ thật.” Từ Hê-bơ-rơ “lẽ thật” tượng trưng cho Chúa Giê-su, Đấng là Đầu và Cuối, Khởi đầu và Kết thúc, tức Alpha và Omega; và chính từ ấy gồm chữ cái đầu tiên và chữ cái cuối cùng, cùng biểu thị điều ấy, vì là Alpha và Omega, Chúa Giê-su cho thấy phần kết của một sự việc đi liền với phần khởi đầu của nó. Đời sống, sự chết và sự phục sinh của Đấng Christ là lẽ thật, vì ngoài những điều khác, chúng được biểu trưng bằng ba bước, và bước đầu tiên và bước cuối cùng đều là “sự sống”, vì “sự sống” và “sự phục sinh” đều là “sự sống.” Chữ cái ở giữa của từ Hê-bơ-rơ ấy là chữ cái thứ mười ba trong bảng chữ cái, và mười ba là biểu tượng của sự phản loạn, và cái chết của Đấng Christ đã xảy ra do sự phản loạn của Sa-tan và con cái của A-đam, những người đã cùng tham gia cuộc phản loạn của hắn.

Sự hiểu biết về Sự Mặc Khải của Đức Chúa Jêsus Christ trong sách Khải Huyền được mở ấn ngay trước khi thời kỳ ân điển của nhân loại chấm dứt, và một yếu tố chủ chốt của lẽ thật được mở ấn vào thời điểm ấy là Đấng Christ là “lẽ thật”, là An-pha và Ô-mê-ga, Đấng đặt dấu ấn của Ngài với tư cách là An-pha và Ô-mê-ga lên những lẽ thật mà Ngài đã định lập để tồn tại trong Lời Ngài. Khi Bà White viết: “Lịch sử về đời sống, sự chết và sự phục sinh của Đức Chúa Jêsus, với tư cách là Con Đức Chúa Trời, không thể được chứng minh đầy đủ nếu thiếu những bằng chứng chứa đựng trong Cựu Ước. Đấng Christ được bày tỏ trong Cựu Ước rõ ràng như trong Tân Ước,” bà đang xác nhận, cho những ai chịu nhìn thấy, rằng sứ điệp của ba thiên sứ trong Khải Huyền chương mười bốn (cũng được cấu trúc theo cùng ba bước, là “sự sống, sự chết và sự phục sinh”), “không thể được chứng minh đầy đủ nếu thiếu những bằng chứng chứa đựng” trong sách Đa-ni-ên.

Cô ấy cũng chỉ ra rằng sách Đa-ni-ên làm chứng về một Ba-by-lôn "sẽ đến", trong khi sách Khải Huyền làm chứng về một Ba-by-lôn "đã đến" theo như lời dự báo của sách Đa-ni-ên. Hơn nữa, ứng dụng chỉ ra rằng "để đánh giá cao" sách Khải Huyền, thì sách Đa-ni-ên "phải được hiểu thấu đáo", vì "chính là ánh sáng vinh hiển" từ sách Đa-ni-ên "làm sáng tỏ sự sống của Đấng Christ và các giáo huấn" của sách Khải Huyền "một cách rõ ràng và đẹp đẽ."

Lời bà ấy cũng có thể được hiểu là xác định rằng "những phép lạ của Chúa Giê-su" được trình bày trong sách Khải Huyền là "một bằng chứng về thần tính của Ngài; nhưng những bằng chứng mạnh mẽ nhất rằng Ngài là Đấng Cứu Chuộc của thế giới được tìm thấy" khi các lời tiên tri của sách Đa-ni-ên được "so sánh với lịch sử" của sách Khải Huyền. Hơn nữa, có thể nhận ra rằng khi "Chúa Giê-su nói với người Do Thái: 'Hãy tra xem Kinh Thánh; vì các ngươi tưởng rằng trong đó có sự

sống đời đời, và chính các điều ấy làm chứng về Ta," thì đối với những người Do Thái thuộc linh ngày nay, sách Đa-ni-ên là điều làm chứng về sách Khải Huyền của Đức Chúa Giê-su Christ, và Khải thị ấy, được mở ấn ngay trước khi kết thúc kỳ thử thách, là nơi tìm thấy sự sống đời đời.

Sách Đa-ni-ên trình bày những lẽ thật tiên tri được đưa đến sự trọn vẹn trong Sách Khải Huyền. Nó được cấu trúc dựa trên ba bước được biểu thị bởi từ tiếng Hê-bơ-rơ cho "lẽ thật", vì vậy chính quyển sách này là một phép thử cho thể hệ khi những lẽ thật ấy được mở ấn và bày tỏ. Chính Chúa Giê-su, là Alpha và Ômêga, được nhấn mạnh trực tiếp ngay từ những lời mở đầu và chương đầu tiên của Sách Khải Huyền. Những bài viết này cũng cho thấy rằng chương 1 của Sách Đa-ni-ên có cùng cấu trúc và đặc điểm tiên tri với sứ điệp của thiên sứ thứ nhất trong Khải Huyền chương 14.

Sứ điệp của thiên sứ thứ nhất và chương một sách Đa-ni-ên đều xác định quy trình thử thách gồm ba giai đoạn, vốn là dấu ấn của An-pha và Ô-mê-ga. Chương này mở đầu với việc Ba-by-lôn lịch sử chinh phục Giu-đa lịch sử, và cuốn sách dẫn đến trận chiến cuối cùng giữa Ba-by-lôn và Giu-đa, được trình bày trong sáu câu cuối của chương mười một sách Đa-ni-ên. Trong các câu ấy, Ba-by-lôn thuộc linh bị Giu-đa thuộc linh chinh phục, đúng lúc Mi-ca-ên đứng lên và thời kỳ ân huệ của loài người chấm dứt. Những câu ấy đánh dấu sự kết thúc của lịch sử tiên tri về cuộc chiến giữa Ba-by-lôn và Giu-đa. Trong những câu đó, việc chữa lành vết thương chí tử được minh họa.

Những câu mô tả sự chữa lành vết thương chí tử bắt đầu với câu bốn mươi của Đa-ni-ên đoạn mười một, mở đầu bằng lời: "Và đến thời kỳ cuối cùng." "Thời kỳ cuối cùng" trong câu ấy tượng trưng cho năm 1798, khi giáo hoàng quyền bị giáng vết thương chí tử. Các câu sau đó kể lại cách vết thương chí tử được chữa lành, khi giáo hoàng quyền chinh phục: thứ nhất kẻ thù của mình, vua phương nam (Liên Xô); thứ hai đồng minh của mình, xứ vinh hiển (Hoa Kỳ); và thứ ba nạn nhân của mình, Ai Cập (Liên Hợp Quốc). Ở câu bốn mươi lăm, giáo hoàng quyền (vua phương bắc) đi đến chỗ kết thúc, chẳng ai giúp đỡ. Câu chuyện về sự chữa lành vết thương chí tử của giáo hoàng quyền trong các câu này bắt đầu với sự sụp đổ của giáo hoàng quyền vào năm 1798, và kết thúc với sự trỗi dậy rồi sụp đổ cuối cùng của giáo hoàng quyền. Các câu nằm giữa phần mở đầu và phần kết của đoạn nêu bật cuộc phản loạn ở chính giữa.

Từ tiếng Hê-bơ-rơ chi "chân lý" được cấu thành từ chữ cái thứ nhất, chữ cái thứ mười ba và chữ cái cuối cùng của bảng chữ cái Hê-bơ-rơ ghép lại. Con số mười ba tượng trưng cho sự phản loạn, và cho lịch sử nằm giữa khởi đầu và kết thúc. Trong đoạn tiên tri cuối cùng của sách Đa-ni-ên, cuộc chiến giống như đã được trình bày ngay trong những câu mở đầu của sách lại được tái hiện. Những câu ấy mở ra chương một, nơi chúng ta thấy tiến trình thử luyện ba bước, đó chính là chân lý. Rồi ở đoạn cuối, chúng ta thấy lại ba bước ấy: nó bắt đầu với lần sụp đổ thứ nhất của chế độ giáo hoàng và kết thúc với lần sụp đổ cuối cùng của chế độ giáo hoàng, và ở giữa là cuộc phản loạn của những ngày sau rốt.

Trong sáu câu cuối của Đa-ni-ên chương mười một, có một nhân chứng thứ hai cho lẽ thật, vì quyền lực địa lý đầu tiên mà chế độ giáo hoàng cần lật đổ (vua phương nam) là một biểu tượng của quyền lực con rồng, cũng như quyền lực địa lý cuối cùng trong ba quyền lực ấy (Ai Cập). Quá trình chinh phục ba bước, cần thiết để vết thương chí tử được chữa lành, bắt đầu với vua phương nam, là biểu tượng của quyền lực con rồng của chủ nghĩa vô thần; và quyền lực cuối cùng trong ba quyền

lực, được đại diện bởi Ai Cập, là biểu tượng Kinh Thánh chủ yếu của chủ nghĩa vô thần gắn liền với con rồng. Thật vậy, từ được dịch là “phương nam” ở câu bốn mươi của đoạn này là “negeb”, đôi khi được dịch là Ai Cập. Ba chương ngại mang dấu ấn của lẽ thật, vì chương ngại thứ nhất cũng là chương ngại cuối cùng. Quyền lực ở giữa là đất vinh hiển (Hoa Kỳ). Hoa Kỳ là nơi diễn ra sự phản loạn của luật ngày Chủ nhật, và biểu tượng của Hoa Kỳ khi mới hình thành là mười ba thuộc địa.

Dấu ấn của Anpha và Ômêga bao trùm sách Đa-ni-ên, và làm chứng rằng, khi được kết hợp với sách Khải Huyền, điều ấy khẳng định thần tính của Chúa Giê-su Christ. Xét theo chương mười hai của sách Đa-ni-ên và quá trình thử thách ba bước diễn ra trong thế hệ khi sách được mở ấn; khước từ sự mặc khải về cấu trúc của sách Đa-ni-ên là ở trong số những người bị xem là kẻ ác. Xét theo chương mười bốn của sách Khải Huyền, khước từ sự mặc khải về cấu trúc của sách Đa-ni-ên là ở trong số những người bị xem là thờ phượng con thú và hình tượng của nó.

Sách Khải Huyền cho biết rằng ngay trước khi thời kỳ ân điển chấm dứt, Mạc khải của Chúa Giê-xu Christ được mở ấn, và Mạc khải của Chúa Giê-xu Christ bao gồm việc mở ấn cấu trúc của sách Đa-ni-ên.

Được người đời giao phó trọng trách quốc sự và tín nhiệm với những bí mật của các vương quốc có quyền lực bao trùm, Đa-ni-ên lại được Đức Chúa Trời tôn vinh như sứ giả của Ngài, và được ban cho nhiều sự khải thị về những lẽ mầu nhiệm của các thời đại sẽ đến. Những lời tiên tri diệu kỳ của ông, như ông đã ghi chép trong các chương 7 đến 12 của sách mang tên ông, ngay chính nhà tiên tri cũng không hiểu trọn vẹn; nhưng trước khi công khó đời ông khép lại, ông đã nhận được lời bảo đảm phước hạnh rằng “vào cuối những ngày”—tức vào thời kỳ kết thúc của lịch sử thế giới này—ông sẽ lại được cho phép đứng trong phần số và vị trí của mình. Ông không được ban cho để hiểu hết mọi điều Đức Chúa Trời đã tỏ ra về mục đích thiên thượng. “Hãy đóng lại những lời ấy, và niêm phong quyển sách,” ông được chỉ dẫn liên quan đến các trước tác tiên tri của mình; những điều ấy phải được niêm phong “cho đến thời kỳ cuối cùng.” “Hỡi Đa-ni-ên, hãy đi đi,” thiên sứ một lần nữa chỉ dẫn cho sứ giả trung tín của Đức Giê-hô-va; “vì những lời ấy đã đóng lại và được niêm phong cho đến thời kỳ cuối cùng... Hãy đi đường người cho đến cuối cùng; vì người sẽ an nghỉ, và sẽ đứng trong phần người vào cuối những ngày.” Đa-ni-ên 12:4, 9, 13.

"Khi chúng ta tiến gần đến hồi kết của lịch sử thế giới này, những lời tiên tri do Đa-ni-ên ghi lại đòi hỏi sự chú ý đặc biệt của chúng ta, vì chúng liên quan đến chính thời kỳ mà chúng ta đang sống. Cùng với chúng, cần gắn liền các lời dạy của sách cuối cùng của Kinh Thánh Tân Ước. Sa-tan đã khiến nhiều người tin rằng những phần tiên tri trong các trước tác của Đa-ni-ên và của Giăng, nhà khải thị, là không thể hiểu được. Nhưng lời hứa rất rõ ràng rằng phước lành đặc biệt sẽ đi kèm với việc nghiên cứu những lời tiên tri này. 'Những người khôn ngoan sẽ hiểu biết' (câu 10) đã được phán về những khải tượng của Đa-ni-ên, là những điều sẽ được mở ấn trong thời kỳ sau rốt; và đối với sự khải thị mà Đấng Christ đã ban cho đầy tớ Ngài là Giăng để hướng dẫn dân của Đức Chúa Trời suốt các thế kỷ, lời hứa là: 'Phước cho người đọc, và những người nghe các lời của lời tiên tri này, và giữ những điều đã được chép trong đó.' Khải Huyền 1:3." Các Tiên tri và Các Vua, 547.

Khi nói về tương lai cho thời đại của mình, Bà White nói: “khi chúng ta đến gần hồi kết của lịch sử thế giới này”, “những người khôn ngoan sẽ hiểu”, rằng “những lời tiên tri do Đa-ni-ên ghi chép đòi hỏi chúng ta đặc biệt chú ý, vì chúng liên quan đến chính thời kỳ mà chúng ta đang sống.” “Nhiều sự mạc khải về các màu nhiệm của những thời đại sắp tới—những lời tiên tri kỳ diệu của ông, như ông đã ghi lại trong các chương bảy đến mười hai của cuốn sách mang tên ông”—sẽ “được mở ản trong những ngày sau rốt.”

Khi sách Đa-ni-ên được mở ản, nó tạo ra một tiến trình thanh luyện gồm ba bước, để thử nghiệm thế hệ đang sống khi Sư Tử thuộc chi phái Giu-đa trao sách Đa-ni-ên cho dân Ngài. Trong Khải Huyền đoạn mười, bà White cho chúng ta biết thiên sứ giáng xuống “không ai khác hơn là chính Chúa Giê-su Christ.” Trong Khải Huyền đoạn mười, thiên sứ ấy có một quyển sách nhỏ đã mở trong tay Ngài, và Giăng được truyền phải lấy mà ản. Quyển sách ấy đã được Sư Tử của chi phái Giu-đa, Đấng không ai khác hơn là chính Chúa Giê-su Christ, mở ản; vì vậy, quyển sách mà Giăng được truyền phải ản chính là quyển sách nhỏ của Đa-ni-ên.

Chính Sư Tử của chi phái Giu-đa đã mở ản quyển sách và ban cho Giăng sự khải thị về những điều phải xảy ra trong những ngày sau rốt này.

Đa-ni-ên đã đứng trong phần số mình để nêu lời chứng của ông, lời chứng ấy đã được niêm phong cho đến thời kỳ cuối cùng, khi sứ điệp của thiên sứ thứ nhất sẽ được rao truyền cho thế giới chúng ta. Những điều này có tầm quan trọng vô hạn trong những ngày sau rốt; nhưng trong khi 'nhiều người sẽ được tinh luyện, trở nên trắng sạch, và được thử luyện,' thì 'kẻ ác sẽ cứ làm ác; và chẳng ai trong bọn ác hiểu biết.' Điều này thật đúng biết bao! Tội lỗi là sự vi phạm luật pháp của Đức Chúa Trời; và những ai không chấp nhận ánh sáng liên quan đến luật pháp của Đức Chúa Trời sẽ không hiểu lời công bố các sứ điệp của thiên sứ thứ nhất, thứ hai, và thứ ba. Sách Đa-ni-ên được mở ản trong Khải Huyền ban cho Giăng, và dẫn chúng ta tiến đến những cảnh cuối cùng trong lịch sử của trái đất này.

"Liệu các anh em chúng ta có ghi nhớ rằng chúng ta đang sống giữa những hiểm nguy của những ngày sau rốt không? Hãy đọc sách Khải Huyền trong mối liên hệ với Đa-ni-ên. Hãy dạy những điều này." Những Lời Chứng cho Các Mục Sư, 115.

Khước từ sự mạc khải về cấu trúc của sách Đa-ni-ên, vốn hiện đang được mở ản, là ở trong số những kẻ bị xem là gian ác. Sáu chương đầu của sách Đa-ni-ên xác lập cấu trúc tiên tri đại diện cho lịch sử tiên tri của Phong trào Phục Lâm, con thú từ đất, bảy mươi năm tượng trưng trong Ê-sai chương hai mươi ba, hai sừng của chủ nghĩa Tin Lành và chế độ cộng hòa, lịch sử tiên tri của sứ điệp thiên sứ thứ nhất và thứ hai, và lịch sử của ba sứ điệp thiên sứ. Sáu chương cuối của sách Đa-ni-ên xác định các sứ điệp tiên tri được mở ản ở phần khởi đầu và phần kết thúc của tất cả những lịch sử vừa nêu.

Chương một của Daniel là lịch sử về sự vận động của thiên sứ thứ nhất, vào lúc khởi đầu của lịch sử con thú từ đất. Các chương một đến ba là lịch sử về sự vận động của thiên sứ thứ ba, vào lúc kết thúc của lịch sử con thú từ đất. Chương bốn cần được đặt song hành với chương một như phần khởi đầu, và các chương năm và sáu cần được đặt song hành với các chương một đến ba như phần kết thúc. Sự gia tăng hiểu biết được trình bày trong các chương bảy, tám và chín cần được đặt song

hành với chương một như phần khởi đầu của lịch sử. Sự gia tăng hiểu biết được trình bày trong các chương mười, mười một và mười hai cần được đặt song hành với các chương một đến ba như phần kết thúc của lịch sử.

Từng dòng một, cách áp dụng này chỉ ra rằng lịch sử khởi đầu của con thú từ đất là các chương một, bốn, bảy, tám và chín. Cách áp dụng này cũng chỉ ra rằng lịch sử kết thúc của con thú từ đất là các chương một đến ba, các chương năm, sáu và mười đến mười hai. Như vậy, sách Đa-ni-ên được trình bày như vừa là khởi đầu vừa là kết thúc của con thú từ đất.

Vậy phần khởi đầu của con thú từ đất có thể được xác định là chương một của sách Đa-ni-ên, vì chương bốn được chồng lên trên chương một (dòng trên dòng). Các chương bảy, tám và chín cũng được chồng lên trên chương một. Vì vậy, phần khởi đầu của lịch sử con thú từ đất được thể hiện bởi chương một của sách Đa-ni-ên.

Cũng vậy, với sự kết thúc của con thú từ đất. Sự kết thúc của lịch sử con thú từ đất được thể hiện qua các chương một đến ba, và các chương năm, sáu, mười, mười một và mười hai sẽ chồng lên trên ba chương đầu (dòng trên dòng), do đó sự kết thúc của lịch sử con thú từ đất được thể hiện bởi ba chương đầu của Daniel.

Đoạn một đại diện cho khởi đầu, và rồi các đoạn từ một đến ba đại diện cho phần kết; và cấu trúc một rồi ba cho thấy rằng cấu trúc tiên tri của sách Đa-ni-ên giống hệt cấu trúc tiên tri của ba thiên sứ trong Khải Huyền đoạn mười bốn. Ở đó, cũng như trong Đa-ni-ên, thiên sứ thứ nhất đại diện cho một lịch sử riêng biệt, nhưng đồng thời cũng là một phần ba của lịch sử của ba thiên sứ. Đồng thời, khi sự nhận biết này xác định và nhấn mạnh sự kết hợp giữa ba và một, nó cũng chính là cấu trúc của từ "chân lý" trong tiếng Hê-bơ-rơ, vốn không chỉ đại diện cho Đấng Christ và quyền năng sáng tạo của Đức Chúa Trời, mà còn cho một tiến trình thử thách và tinh luyện gồm ba bước, được thể hiện cả trong Đa-ni-ên đoạn một, và rồi một lần nữa trong các đoạn một đến ba của Đa-ni-ên.

Chúa Giê-su, Đấng là lẽ thật, cũng là Đầu Tiên và Cuối Cùng, và xét theo phương diện đó, lịch sử của phong trào của thiên sứ thứ nhất được lặp lại y nguyên trong lịch sử của ba thiên sứ; vì vậy, về mặt tiên tri, có thể chấp nhận được khi đặt ba chương đầu của sách Đa-ni-ên chồng lên chương một của Đa-ni-ên, vì khởi đầu luôn minh họa cho kết cuộc. Như thế, sách Đa-ni-ên trở thành "quyển sách nhỏ" ở trong tay thiên sứ, vì "quyển sách nhỏ" của Đa-ni-ên có thể được trình bày trọn vẹn trong chương một của Đa-ni-ên.

Chúng ta sẽ tiếp tục nghiên cứu sách Đa-ni-ên trong bài viết tiếp theo.

Trong số những người bị các quan chức—những người đang chuẩn bị thi hành các điều khoản của sắc lệnh hoàng gia—truy lùng, có Daniel và các bạn của ông. Khi được báo rằng theo sắc lệnh họ cũng phải chết, với sự thận trọng và khôn ngoan, Daniel hỏi Arioch, chỉ huy đội cận vệ của vua: “Vì sao sắc lệnh của vua lại gấp gấp như vậy?” Arioch kể cho ông nghe chuyện nhà vua bối rối vì giấc mơ kỳ lạ của mình, và việc nhà vua không thể nhận được sự giúp đỡ từ những người mà bấy lâu nay nhà vua đặt trọn niềm tin. Nghe vậy, Daniel liềm mình vào yết kiến nhà vua và nài xin cho ông được gia hạn thời gian, để ông có thể khẩn cầu Đức Chúa Trời của mình tỏ cho ông biết giấc mơ và lời giải nghĩa của nó.

Trước lời thỉnh cầu này, nhà vua đã chấp thuận. “Bấy giờ Daniel về nhà mình và cho Hananiah, Mishael và Azariah, các bạn đồng hành của ông, biết điều ấy.” Họ cùng nhau tìm kiếm sự khôn ngoan từ Nguồn của ánh sáng và tri thức. Đức tin của họ vững mạnh trong ý thức rằng Đức Chúa Trời đã đặt họ vào nơi họ đang ở, rằng họ đang làm công việc của Ngài và đáp ứng những đòi hỏi của bốn phần. Trong những lúc rối ren và hiểm nguy, họ luôn hướng về Ngài để được dẫn dắt và che chở, và Ngài đã tỏ ra là Đấng phù trợ luôn hiện diện. Giờ đây, với tấm lòng ăn năn, họ một lần nữa phó thác mình cho Đấng Thẩm Phán của toàn cõi đất, nài xin Ngài ban cho họ sự giải cứu trong thời điểm cần kíp đặc biệt này. Và họ đã không khẩn cầu cách vô ích. Đức Chúa Trời mà họ đã tôn kính, nay tôn vinh họ. Thần của Chúa ngự trên họ, và “trong một sự hiện thấy ban đêm” giấc mộng của vua cùng ý nghĩa của nó đã được tỏ ra cho Daniel.

Hành động đầu tiên của Đa-ni-ên là cảm tạ Đức Chúa Trời vì sự mặc khải đã ban cho ông. “Nguyên danh Đức Chúa Trời được chúc tụng đời đời vô cùng,” ông kêu lên; “vì sự khôn ngoan và quyền năng thuộc về Ngài; Ngài đổi thay thời kỳ và các mùa; Ngài cất bỏ các vua và lập lên các vua; Ngài ban sự khôn ngoan cho người khôn, và tri thức cho kẻ thông sáng; Ngài bày tỏ những điều sâu nhiệm và kín giấu; Ngài biết điều gì ở nơi tối tăm, và sự sáng ở cùng Ngài. Con cảm tạ và ca ngợi Ngài, ôi Đức Chúa Trời của tổ phụ con, là Đấng đã ban cho con sự khôn ngoan và quyền năng, và bây giờ đã cho con biết điều chúng con đã cầu xin nơi Ngài; vì hiện nay Ngài đã cho chúng con biết việc của vua.” Các Tiên tri và Các Vua, 493, 494.